

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ-ΒΟΙΩΤΙΑΣ-ΕΥΒΟΙΑΣ-ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Σ.Ε.Ε.Ν. Α-Β-Ε-Κ

Αριστοτέλους 11-15, Αθήνα, Τηλ. 210 5249317

E-mail: kladenergia@gmail.com

kladikoenergeias.wordpress.com

Αρ. Αποφ.7684/2010

15/2/2018

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΩΛΗΣΗ ΤΟΥ ΔΕΣΦΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ

Από τον Ειρηνικό μέχρι τη Μ. Ανατολή, από την Αφρική μέχρι την Αρκτική οι περιοχές ενεργειακών κοιτασμάτων, οι δρόμοι μεταφοράς ενεργειακών πόρων, οι χερσαίοι και θαλάσσιοι διάδρομοι μεταφοράς αγαθών, αποτελούν αντικείμενο θανάσιμης διαπάλης ανάμεσα σε μονοπωλιακούς ομίλους και ιμπεριαλιστικές συμμαχίες.

Ο κλάδος του Φυσικού Αερίου αποτελεί σημαντικό πεδίο νέων κερδοφόρων επενδύσεων για το κεφάλαιο και εντείνεται ο ανταγωνισμός για τον έλεγχο των δρόμων μεταφοράς του και το μοίρασμα των αγορών διάθεσής του. Στο πλαίσιο αυτό προχωρά η πώληση του 66% του ΔΕΣΦΑ. Η δεύτερη φάση του νέου διαγωνισμού ιδιωτικοποίησης του Εθνικού Συστήματος Μεταφοράς ολοκληρώνεται με την κατάθεση δεσμευτικών προσφορών στις 16/2/2018. Οι εξελίξεις στη χώρα μας στο δρόμο της «απελευθέρωσης» επιταχύνθηκαν με τα μνημόνια, όμως οι βάσεις είχανε μπει πολύ νωρίτερα με την ψήφιση της συνθήκης του Μάαστριχτ το 1992, που εισήγαγε το «δίκαιο του ανταγωνισμού» όπως εκφράζεται στον κλάδο, δηλαδή την ίδια την «απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας».

Η πώληση της τεράστιας τεχνικής και στρατηγικής σημασίας υποδομής του ΔΕΣΦΑ αποτελεί πολιτική δέσμευση της σημερινής και των προηγούμενων κυβερνήσεων και περιλαμβάνει διασυνδεδετήριους αγωγούς υψηλής πίεσης με άλλες χώρες, τους μετρητικούς σταθμούς, το σταθμό συμπίεσης στη Ν. Μεσημβρία, πέντε Κέντρα Λειτουργίας και Συντήρησης και τον Τερματικό Σταθμό Υγροποιημένου Φυσικού Αερίου (ΥΦΑ) Ρεβυθούσας, που συγκαταλέγεται στους δεκατρείς αντίστοιχους σταθμούς ΥΦΑ, που λειτουργούν σήμερα σε όλο το χώρο της Μεσογείου και της Ευρώπης. Η τρίτη δεξαμενή αναμένεται να αυξήσει τη συνολική αποθηκευτική ικανότητα του Σταθμού σε 225.000 κ.μ. ΥΦΑ από 130.000 κ.μ. ΥΦΑ που είναι σήμερα.

Δείκτης της διαπάλης που διεξάγεται μεταξύ Ε.Ε., ΗΠΑ και Ρωσίας στην ευρύτερη περιοχή με επίκεντρο τα ενεργειακά αποτελεί ο σχεδιασμός της υπεράκτιας πλωτής μονάδας παραλαβής, αποθήκευσης και αεριοποίησης ΥΦΑ στην Αλεξανδρούπολη, που εντάσσεται στα έργα κοινού ενδιαφέροντος της Ε.Ε. και αποσκοπεί στη δημιουργία μίας τέταρτης πύλης εισαγωγής φυσικού αερίου στην χώρα, αποθηκευτικής ικανότητας έως 170.000 κ.μ. ΥΦΑ. Το ΑΣΦΑ Αλεξανδρούπολης θα διαχειρίζεται νέες ποσότητες φυσικού αερίου (σχιστολιθικού από τις ΗΠΑ) και στοχεύει στην ελληνική και την περιφερειακή αγορά της νοτιοανατολικής Ευρώπης όπως η Σερβία, η ΠΓΔΜ, η Ρουμανία αλλά και η Ουκρανία. Δεν είναι άσχετη με το έργο αυτό και η ιδιωτικοποίηση του λιμένα Αλεξανδρούπολης, που παίρνει σειρά μετά τον ΟΛΠ και τον ΟΛΘ.

Επίσης προχωρά η κατασκευή του αγωγού «TAP», που θα μεταφέρει φυσικό αέριο από την περιοχή της Κασπίας μέσω Ελλάδας και Αλβανίας και δια μέσου της Αδριατικής θάλασσας θα καταλήγει στη Νότια Ιταλία και έπειτα στη Δυτική Ευρώπη. Ισχυρίζονται ότι η διέλευση του αγωγού από την Ελλάδα εξασφαλίζει φτηνό φυσικό αέριο για τα λαϊκά νοικοκυριά, ενώ δεν υπάρχει καμία τέτοια πληροφορία που να αναφέρεται σε τέτοια ρήτρα στην προκαταρκτική συμφωνία κυβέρνησης και κοινοπραξίας «TAP». Οι πληροφορίες, μάλιστα, συγκλίνουν στην εκτίμηση ότι στην επιλογή της κοινοπραξίας καθοριστικό ρόλο δεν έπαιξε η έγνοια τους να προμηθεύουν με φτηνό αέριο τον ελληνικό λαό, αλλά το ακριβώς αντίθετο! Ότι, δηλαδή, οι αγορές της Ελλάδας και της Ιταλίας, έχουν από τις υψηλότερες τιμές παροχής φυσικού αερίου στην Ευρώπη. Ενδεικτικά το 2013 – 2014 στην Ελλάδα: 33,3 € ανά MWh, στη Γερμανία: 24,5 €/MWh και στη Μ. Βρετανία: 22,9 €/MWh. Τεράστια κέρδη θα αποκομίσει η κοινοπραξία «Σαχ Ντενίζ II», που εκμεταλλεύεται το αζέρικο φυσικό αέριο, την οποία αποτελούν μερικά από τα μεγαλύτερα

ενεργειακά μονοπώλια του κόσμου. Μεγάλα κέρδη επίσης από τη μεταφορά του αερίου θα βγάλουν και οι εταιρείες που ελέγχουν τον «TAP». Η γεωστρατηγική «αναβάθμιση» και η μετατροπή της Ελλάδας σε «ενεργειακό κόμβο», για τα οποία επαίρεται η κυβέρνηση, εκείνο που «αναβαθμίζει» είναι τη βαθύτερη εμπλοκή της χώρας στους ιμπεριαλιστικούς και μονοπωλιακούς ανταγωνισμούς.

Όταν στρατηγικός στόχος στην ενέργεια είναι το ιδιωτικό κέρδος, θα επιδιωχθεί να περιοριστούν τα εργασιακά δικαιώματα, ώστε αφενός να περάσουν όσο το δυνατόν πιο ανώδυνα και με τις λιγότερες δυνατές αντιδράσεις οι επόμενες αναδιαρθρώσεις και αφετέρου να εδραιωθεί η δυνατότητα να αυξηθεί το περιθώριο κέρδους με χτύπημα των μισθολογικών και εργασιακών δικαιωμάτων. Η ουσία της εργολαβοποίησης, εδώ και 20 και πλέον χρόνια ήταν διαρθρωτική και αυτή παραμένει η ουσία μέχρι σήμερα. Η δε πολιτική της εργοδοσίας δεν θα αλλάξει, αντίθετα θα σκληρύνει όσο προχωρά η «απελευθέρωση». Επιπλέον η πολυδιάσπαση αντικειμένου και οι ιδιωτικοποιήσεις δημιουργούν κινδύνους στην εκτίμηση και τη διαχείριση της επικινδυνότητας, που θα πρέπει να αφορά συνολικά τη μεταφορά, τη διανομή και το σκέλος της εσωτερικής εγκατάστασης φυσικού αερίου, ώστε να ελαχιστοποιείται η πιθανότητα ενός εναρκτήριου γεγονότος, η ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων, η συνδυασμένη ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών, η προστασία της υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων.

Είναι ενδεικτικό στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας το βρετανικό παράδειγμα της πενταετίας 1990 - 1995 όπου μετά την ολοκλήρωση της «απελευθέρωσης» οι θέσεις εργασίας μειώθηκαν σύμφωνα με δημοσιεύματα κατά 42%. Όπου υπάρχει «ανάπτυξη» (με την όπισθεν, δηλαδή με όρους ιδιωτικοποιήσεων) αλλάζει η σύνθεση των εργασιακών σχέσεων και χτυπιούνται τα εργατικά δικαιώματα. Επίσης ενδεικτικές είναι οι δραματικές αυξήσεις τιμών σε Δανία, Βρετανία, Σουηδία όπου επικρατεί ο δήθεν ευεργετικός ανταγωνισμός μεταξύ των ισχυρών μονοπωλιακών ομίλων. Στις χώρες αυτές, μεταξύ του 2001 και του 2006 οι τιμές αυξήθηκαν από 77% έως 91%. Αντίστοιχα, στον τομέα του φυσικού αερίου οι τιμές οικιακής κατανάλωσης διπλασιάστηκαν μέσα στο 2006 στη Γαλλία και στη Γερμανία. Η ιδιωτικοποίηση προχωράει με γρήγορους ρυθμούς και η κυβέρνηση δεν δίνει καμία εγγύηση για τους εργαζόμενους, για τις θέσεις εργασίας και τα δικαιώματά τους, ροκανίζει το χρόνο.

Συνάδελφε, συναδέλφισσα,

Η πολιτική της «απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας» φέρνει μείωση οργανικών θέσεων, εντατικοποίηση εργασίας, εργολαβοποιήσεις και outsourcing, μειώσεις μισθών, μεγάλες αυξήσεις τιμών για τα λαϊκά νοικοκυριά, επισφάλεια στη λειτουργία των ενεργειακών συστημάτων, μεγαλύτερη ενεργειακή εξάρτηση της χώρας και εμπλοκή του λαού μας σε ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς. Απέναντι σε όσα συμβαίνουν σε καλούμε να ενισχύσεις τη συνδικαλιστική δράση και να συμβάλεις στη διεύρυνση της ταξικής γραμμής στο συνδικαλιστικό κίνημα. Να δυναμώσεις το Κλαδικό Σωματείο Ενέργειας, τον αγώνα απέναντι σε εργοδοσία και κυβέρνηση. Γύρνα την πλάτη σε παλιές και νέες κυβερνητικές συνδικαλιστικές δυνάμεις, που είναι τα στηρίγματα της εργοδοσίας.

Στην επίθεση κυβέρνησης – εργοδοτών – ΣΕΒ να αντιτάξουμε την οργάνωσή μας σε επίπεδο κλάδου. Να ορθώσουμε τείχος αντίστασης με στόχο να εμποδίσουν και να ανατραπούν τα σχέδιά τους. Οι επιχειρηματικοί όμιλοι παρά τους μεταξύ τους ανταγωνισμούς και αντιπαραθέσεις, εναρμονίζονται, «τα βρίσκουν» όταν επιτίθενται στα δικαιώματα των εργαζομένων και της λαϊκής οικογένειας.

Διεκδικούμε και παλεύουμε για ποιοτικά ενεργειακά συστήματα, φτηνή ενέργεια για το λαό και ευρύτερα λειτουργία με γνώμονα το λαϊκό συμφέρον και όχι το κέρδος:

- Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Ίση αμοιβή για ίση εργασία.
- Ανάκληση της πώλησης του ΔΕΣΦΑ (του Εθνικού Συστήματος Μεταφοράς Φυσικού Αερίου).
- Κατάργηση του νομοθετικού πλαισίου για την περαιτέρω απελευθέρωση της αγοράς του φυσικού αερίου και ανάκληση προηγούμενων νόμων στο δρόμο αυτό. Κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ.

Ο αγώνας των εργαζομένων πρέπει να στοχεύει στη δημιουργία ενιαίου, κρατικού φορέα ενέργειας, που θα υπόκειται σε κοινωνικό έλεγχο, θα λειτουργεί με επιστημονικό σχεδιασμό, θα εξασφαλίζει ενιαία ασφαλή και ποιοτική λειτουργία των ενεργειακών συστημάτων με γνώμονα την ικανοποίηση των σύνθετων αναγκών της σύγχρονης λαϊκής οικογένειας.